

at en Lov af det her omhandlede Slags skulde tilfulde passe paa alle Tilfælde og tilfreds- stille alle billige Krav, er det meget heldigt, at der igjennem de private Gaver har aabnet sig en Uvei til, ved Siden af at opfylde Givernes Billie, at danne et supplerende Fond, der kan træde til og bøde paa, hvad der maatte mangle i de enkelte Tilfælde, deels ved sine Renter og deels ved sin Capital, forsaavidt denne er bestemt til at forbruges. Men vi formene, at der er al Anledning til at give Mellemstaben, navnlig Lægerne, Afgang til Understøttelse af den overordentlige Invalidsfond, hvilket stemmer med de af Centralcomiteen fulgte Regler. Vi antage derhos, at § 29 bør affattes anderledes, for at stemme med Fondens Oprindelse og Bestemmelse. Følgelig indstille vi, at i

§ 28

næstsidste Linie fra neden efter „Officersclassen“ tilføies: „eller til Mellemstaben“.

I 4de Linie foreslaaes Ordet „i midler- tid“ udeladt.

§ 29

indstilles at maatte affattes saaledes:

„Ved at meddele Understøttelsen og bestemme dens Størrelse tages Hensyn til de Paagjældendes Livsstilling og øvrige Forhold, i Forbindelse med Givernes Billie“.

Skulde man fra Tilværelsen af en saadan overordentlig Fond ville hente en Indvending mod Udvalgets Indstillinger til Fordeel for Officersclassen, saa maae vi dertil svare, at det, naar Staten yder de militaire Underclasser en særdeles Forsorg igjennem en Invalidlø, saa maatte Overclasserne føle sig tilfredsatte ved ikke at behandles paa en tilsvarende Maade, navnlig med Hensyn til Krigsforhold, at de friske Laurbær, vore Officerer have vundet, bør beskytte dem derimod nu mere end nogenstunde, og at det desuden ikke lader sig beregne, hvor store Paastrav der ville stee til den overordentlige Fond, og hvad den vil kunne bestræbe, medens det derimod er klart, at, jo flere og større Krav den skal fyldestgjøre, desto mindre kan

den virke i de enkelte Tilfælde ved de Kræfter, der staae til dens Raadighed. Vi mene til- lige, at det er saameget mindre betænkeligt at raade over Fonds, til hvilke Officerer have bidraget, saaledes som det paafølgende Capitel gjør (Pag. 56, 58, 60), naar Officererne kunne nyde Godt af den almindelige Fond, hvori hine optages.

Lovudkastets 6te Capitel er fremgaaet af en Overveielse af de forskjellige hidtilværende specielle Fonds, som stode i et saadant Forhold til Lovens Diemed, at der kunde være Spørgsmaal om at samle dem til en forenet Virken for disse Diemed. Deres forskjellige Oprindelse og Bestaaffenhed har medført den Fordeling, som findes iværksat, og hvorved nogle ere henlagte til en saakaldet almindelig Fond, andre til den overordentlige Invalidsfond.

§ 30.

1. Nummerne af de citerede Paragrapher blive nærmere at berigtige efter de nye Paragrapher.

2. I 5te Linie foreslaaes at lade Ordet „foregaaende“ bortfalde, da den almindelige Fond tillige kommer til at overtage Understøttelser, som før Lovens Udgivelse ere bevilgede Invalider og Faldnes Efterladte fra sidste Krig (sef. Pag. 62).

§ 31.

der omhandler, hvad der skal henlægges til den almindelige Fond, giver Udvalget Anledning til nogle Uttringer, deels om hvad der er henlagt til denne Fond, og deels om hvad der ikke er henlagt til den.

1. Under a er opført Søqvæsthusets Midler, hvorom en Beretning findes Pag. 55—58, som viser en Capital ved Udgangen af 1849, til Beløb 1,004,760 Rbd. 24 s., og et Overstud (efter Fradrag af en Mængde Udgifter), som i de sidste Aar har andraget c. 8,000 Rbd. Om end Stiftelsens Udbytte fra Assistenthuset mulligen i Tiden kan synke, saa er det paa den anden Side antageligt, at ved Afhændelse af betydelige faste Eiendomme, som næsten intet Overstud give, ved Forandring af Administration og Bespa-